

HOROLEZECKÝ

ODDÍL

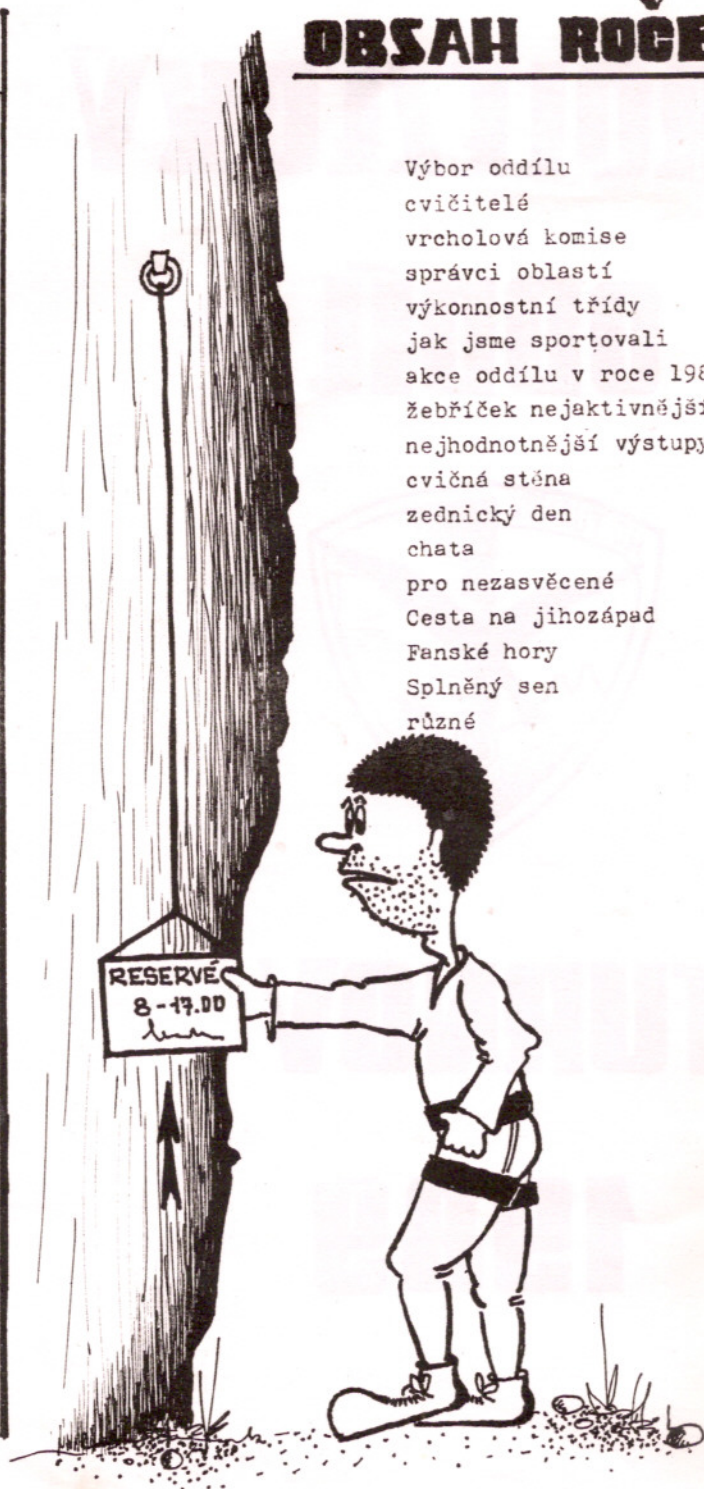


TURNOV

1989

OBSAH ROČENKY

Výbor oddílu	strana 1
cvičitelé	1
vrcholová komise	1
správci oblastí	1
výkonnostní třídy	1
jak jsme sportovali	2
akce oddílu v roce 1989	2
žebříček nejaktivnějších lezců	3
nejhodnotnější výstupy	4-5
cvičná stěna	6
zednický den	6
chata	6
pro nezasvěcené	7
Cesta na jihozápad	8-9
Fanské hory	10-11
Splněný sen	12-14
různé	14



VÝBOR ODDÍLU

Předseda - Pavel Verich
Hospodář, jednatel - Čestmír Hudský
Pokladník, hospodář - Luboš Krejčí
Metodik - Vladimír Tomek
členové - Vladimír Haleš, Josef Kněbort

správce chaty - František Fibrich

CVIČITELÉ ODDÍLU

II.třída - Karel Janák
III.třída - Ladislav Trenčan, Josef Kněbort, Vladimír Tomek,
Čestmír Hudský
IV.třída - Luboš Krejčí, Roman Tluchoř, Jan Wiener, Pavel Verich,
B.Ječný

VRCHOLOVÁ KOMISE ČES. RÁJ

Vojtěch Žák, Zdeněk Wiener, Ivan Bukvic

ZÁSTUPCI

SPRÁVCI OBLASTÍ

Kapelník - Jan Wiener, Jaroslav Haleš ml.
Vysoké kolo - Pavel Verich
Pleskoty - Josef Kněbort
Skalany - Vladimír Haleš
Kacanovy - Bedřich Ječný, Josef Ječný
Pohoř - František Fibrich
Bory - Vlastimil Dvořák

DRŽITELÉ VÝKON. TŘÍD

I.VT - Vladimír Tomek
II.VT - Ivan Bukvic, Čestmír Hudský
III.VT - Ladislav Trenčan, Jiří Šonský, Josef Kněbort, Roman
Tluchoř

JAK JSME SPORTOVALI

Lezecká úroveň oddílu se opět pomalu zvyšuje. Letos se nám podařilo udělat větší skok na písku. V bodování si většina polepšila. Největší výkonnostní skok udělal D.Brožků. Proti loňsku se zlepšil o 1210 bodů! Pohoršil si pouze I.Bukvic a to díky zranění, které ho vyřadilo na delší dobu. Přesto je, ale náš nejaktivnější lezec ve Skaláku. Svědčí o tom prvovýstupy a několik významných přelezů.

Více borců lezlo i "extrémy". T.Flanderka přelez několik těžších cest v Arcu i v jiných oblastech. Všem ale vypálila rybník "Tydra", která má na kontě dvojnásobný počet bodů, než nejlepší borec z mužského pokolení.

V Tatrách jsme proti loňsku vylezli o 10 cest víc (letos 52 cest), ale přesto zde působilo jen sedm borců. Nejvíc se tedy daří L.Trenčanovi. Výstup Obrovským koutem klasifikace VI A4 lze vyhlásit za nejlepší výstup roku.

Letos jsme se aktivně prezentovali i v zahraničních horách. Kavkaz navštívili Hnatovi. Petr Šťastný působil ve Fanských horách kde vystoupil na čtyři pětitisícovky. T.Svoboda, J.Kněbort a J.Haleš se dostali na "zakázaný" západ - Dolomiti, Arco, Pinále. Spolu s oddílem TJ Mláďi Praha navštívil tyto oblasti i T.Flanderka.

AKCE ODDÍLU V ROCE 1989

- Ú N O R - Výcvik v Obřím dole
- D U B E N - Zájezd do oblastí Vajoletky
- K V Ě T E N - Výcvik v jištění v Klokočí
Zájezd na Vysočinu
- Č E R V E N - Zájezd do oblastí NDR - Rathen
- S R P E N - Zájezd nováčků do Tater
- Z A Ř Í - Zednický den ve Skaláku
Natírání haly
- Ř Í J E N - Poslední slanění
- P R O S I N E C - Štědrý den ve Skaláku

ŽEBŘÍČEK NEJAKTIVNĚJŠÍCH LEZCŮ



MUŽI:

1. J.Kněbort	1578 b.
2. D.Brožek	1488 b.
3. I.Bukvic	1366 b.
4. T.Flanderka	1298 b.
5. S.Hořínek	978 b.
6. J.Maier	949 b.
7. R.Tluchoř	715 b.
8. L.Trenčan	610 b.
9. P.Hybner	600 b.
10. T.Svoboda	548 b.
11. P.Verich	543 b.
12. B.Ječný	510 b.
13. J.Wiener	452 b.
14. V.Tomek	388 b.
15. Z.Wiener	381 b.

ŽENY:

1. D.Havlíková	3290 b.
2. A.Hořínková	449 b.
3. Z.Hnáťová	151 b.
4. H.Janáková	60 b.
5. E.Živná	27 b.

NEJHODNOTNĚJŠÍ VÝSTUPY

V HORÁCH:

<u>TATRY:</u>	Kežmarský štít	Obrovský kout	VI A4	L.Trenčan
	Ošarpance	Plškovy plot.	VI A1	-"
	M.Kežmarák	Weberovka	VI	Verich,Brožek
	-"	Hr.Weberovky	VI	Verich,Krejčí

Zima - M.Kežmarák Levý kout "Y" V R.Tluchoř

FANKY: Mirali Ledopád 4 B P.Šťastný

KAISER: Harlsplitze NO-Kante V+A1 T.Flanderka

KAVKAZ: Masív Elbrusu Kota 4801 II Z.Hnát,Z.Hnátová

DOLOMITY Guglia Rudatis JV hrana V- Kněbort,Haleš
-Svoboda"

NA „CVIČNÝCH SKALÁCH“:

SKALÁK: Kapslník Exocet VIIIb I.Bukvic

<u>PRACHOV:</u>	Rektorka Z.	Bílá stěna	VIIIc	D.Havlíková
	Rektorka V.	Žížalí cesta	VIIIa	-"
	-"	Veselá -"	VIIIa	-"
	-"	O nanuk	VIIIc	-"
	Americká	Udolka	VIIIb	-"
	-"	Arissona Bill	VIIIa	-"
	Bezejmenná	Dement	VIIIa	-"
	Hendrychova	Pompeje	VIIIb	-"
	-"	-"	-"	T.Flanderka
	Drážďanská	Šicí stroj	VIIIa	D.Havlíková
	Sluneční	Tlustá cesta	VIIIb	T.Flanderka
	P.čapka	Kazálnica	VIIIb+	-"
	Obelisk	J.direkt	VIIIa	-"
	Kostka	Slzavá	VIIIb	D.Havlíková
	Bílá	Jížní st.	VIIIa	D.Brožek
Čihulova	Přez kazatelnu	VIIIa	T.Flanderka	

Vlajková	Jižní stěna	VIIIa/RP	D.Brožek
Střední	Přek. nakonec	VIIIb	T.Flanderka
Sokolí	Sokolí stěna	VIIIa	R.Tluchoň
Hlavní	Letecká	VIIIa	-"

DRÁBKY: Masiv Bouřlivá VIIIc/TR T.Flanderka

OSTROV: Zarostlá Karneval trp. VIIIb/TR T.Flanderka
 Hombre Sever proti j. VIIIa I.Bukvic
 Komorník Arnoldova hr. VIIIa -"
 1.přelez Zarostlá Newyor. zvonky VIIIb D.Havlíková
 -"- Válka policaj. VIIIa -"

SRBSKO: Alkazar Rokenrol VIIIa/RP T.Flanderka
 Homole Balanc VIIIa/RP -"
 -"- Svíčková VIIIa/RP -"
 Blážina Ivanova VIIIc -"
 -"- Duel VIIIb -"

SCHMILKA: Muschelkopf Talwand VIIIb T.Flanderka
 Lolaturm Südwestwand VIIIa -"
 Lehnsteigturm "Černý pásy" VIIIc -"

RATHEN: Ganscheibe Totewand VIIIc T.Flanderka
 Steinschleuder Idealaufstieg VIIIc -"
 Ganzkopf SW-Wand VIIIa P.Verich
 Falkenstein Südwand VIIIb R.Tluchoň

DORADICE: Sedmý špic Velikon. dir. VIIIb R.Tluchoň

KŘIŽÁK: Podsvětí Mrtvých jěžků VIIIa R.Tluchoň
 Chiapíček Pohádka máje VIIIb -"

ARCO: Promon. di Groz G.Permanitů VIIIc/TR T.Flanderka
 -"- Obelix VIIIc -"
 /Itálie/ Monte Colodri Barbara/Zanzar VIIIc -"
 Sport Roccia 86 Cupido VIIIa-b -"

PASSO ROLE: Palestra - Moment.Folia VIIIc/PP T.Flanderka
 /Dolomiti/ Fiammengiale Prince VIIIa/TR -"
 Catto Silestro VIIIc/IXa-RK -"

CVIČNÁ STĚNA

Koncem roku nám Jednota umožnila postavit cvičnou stěnu ve sportovní hale I.V době vydání ročenky doufáme, že její výstavba bude již u konce. Pokud ne, věřím^{že} podáte pomocnou ruku. Budou postaveny tři cesty, na které se nakoupilo 100 ks chytů. Stěna je 2,30m široká a 10m vysoká.

ZEDNICKÝ DEN



V měsíci září proběhl ve Skaláku zednický den. Zúčastnilo se ho celkem šest borců oddílu. Co se vyměnilo?

Po schválení vrcholovou komisí byl na "Normálce" na Kapelník přidán čtvrtý kruh (hodiny), a vyměněn slaňák.

Zlatá vyhlídka: - vyměněn druhý slaňák a na Machaňově cestě první a druhý kruh.

Taktovka: - vyměněn třetí kruh na "N.c"

Panny: - vyměněn třetí kruh na "Germankách"

P.Hybner vyměňoval kruhy na Zbirohách.

CHATA

Začátkem léta nás čeká výměna stření krytiny na oddílové chatě + dokončení ložnice!

PRO NEZASVĚCENÉ...

ON SIGHT - (OS) - lezec přešel cestu, kterou dosud nelez ani nacvičoval. Lanová délka je přežena na jeden záta.

ROTPUNKT - (RP) - lanová délka je přežena na jeden záta, pokud lezec spadne, lano se stáhne a začne se znova. I s osazením jištění.

ROTKREIS - (RK) - leze se volně, po pádu je lezec spuštěn na poslední "no hand rest", odkud může lézt znova. Lano zůstává zapnuto v jištění.

NO HAND REST - místo k odpočinku, kde lezec může odpočívat bez použití rukou

TOP ROPE - (TR) - lezec leze sice volně, ale je jištěn zhora nesmí se vyvěsit do lana.

PINK POIT - (PP) - lanová délka je přežena na jeden záta, ale s předem osazeným jištěním.

AID REST - (AF) - lezec odpočívá v zajišťovacích prostředcích

FRE CLIMBING - volné lezení-lezec používá k postupu jen skálou dané přirozené body.

PRE PROTECTING - cesta je před pokusem o volné přežení opatřena postupovým jištěním

PRE VIEWING - lezec cestu slaní a prostuduje ji.

REHEARSING - lezec si obtížné pasáže předem nacvičí (jištěn zhora), nebo při nacvičování odpočívá v zajišťovacích pomůčkách.

CESTA NA JIHOZÁPAD

(T. Svoboda)

Letos, jako jedni z nemnohých dostáváme devizový příslib. Jde o splnění dávného snu a tak se bez bázně a hany probíjíme všemi dotazníky, formuláři nejrůznějšího druhu, úřady, ambasádami, ... Po šťastném zvládnutí těchto úkonů koncem července vyjíždíme. V přečpaném autu zn. "škoda" zbývá místo právě pro naši trojici : J. Haleš, T. Svoboda, J. Kněbort.

Abychom byli v Rakousku co nejdříve ráno, jedeme z Turnova odpoledne a hodláme u hranic přespat. Příhraniční hotely jsou však zřejmě pro valutové hosty. Steleme si tedy na kraji tiché ulice v Kaplici. Ráno po průjezdu prostorem zelenokabátníků, plného nedůvěřivých pohledů, se konečně uklidňujeme a začínáme vnímat.

Naše cesta míří přes Salzburg do Bischofshofenu. Alpy chceme přejet vysokohorskou silnicí přes Vysoké Taury. Stoupáme nekonečnými serpentínami a prosíme letitou škodovku, aby to vydržela. Topení běží naplno, přesto "vaříme" a vítáme odpočívadla, abychom vychladli my i auto. Je zde bezpočet krásných obrázků pro naše foťáky. Nakonec parkujeme ve dvou a půl kilometrech nad mořem a sami jdeme ještě o kousek výš. Počasí je jedinečné - nadšeně obhlížíme nejvyšší rakouské vršky pokryté zářivými ledovci. Obdivujeme borce, kteří startují ze strmých srázů s padáky. Umějí to znamenitě a jako barevné tečky se dlouho vznášejí nad údolím.

Jedeme z kopce dolů a za chvíli se nám kouří z brzd. Brzdíme tedy motorem, ale ten vyje v nebezpečných otáčkách. Řadíme jedničku a nic nedbáme pohrdavých pohledů z předjíždějí - cích aut.

Po průjezdu několika krásnými místy a městy vyjíždíme do Itálie. Cílem je zde Cortina d'Ampezzo. Město je uzavřené panoramou hor - Dolomitů. Když se naše oči nasytily jdeme vzhůru k věžím Tre Cime di Lavaredo. Zabydlujeme se v jeskyni staré pevnůstky a prohlížíme okolí. Na rozkoukání a rozhýbání vystupujeme na Cimu Ovest. Rozhodujeme se co dál, počasí je nejisté a čas ubíhá. Vše je vyřešeno náhle a rychle. Jsme slušně hlí - dačem vykázaní jako zavilí neplatiči parkovného.

Projíždíme Dolomity a zaparkujeme na úpatí masívu Civetty. Jdeme k chatě Vazzoler, kde v kempu stavíme stan. Stoupáme na vrchol Civetty, další den na věž Guglia Rudatis.

Čas nás žene dál. Sjíždíme do Benátek, kde probíháme uličky a obchůdky, kterých jsou zde spousty a spousty. Po nabažení očí svých přejíždíme do Arca. Lezecký terén se nám moc nelíbí, tak si s chutí zaplaveme v nedalekém obrovském jezeru.

Naše cesta vede napříč Itálií do Janova a při pobřeží do Finale Ligure. U tohoto přímořského města má být skalní oblast. Nic však nenacházíme, až později se dovídáme, že oblast je o několik kilometrů dál ve vnitrozemí. Nelitujeme, že tu jsme a vtřebáváme pohodu a noční život italské Riviéry.

Dál jedeme přes Aostu tunelem St. Bernardo do švýcarského Zermattu. Zde se prozatím na Matterhorn a ostatní velikány jenom díváme.

Příští zastávkou je Grindelwald. S respektem hledíme do severní stěny Eigru, ale i my chceme zkusit, co s námi udělá řidčí vzduch čtyřtisícového Mönchu. Počasí nám ale nepřeje. Téměř neustále vydatně prší. Místo výstupu si prohlížíme Grindelwald a podnikáme výlety do okolí.

S rozpaky sledujeme, jak zde tráví volný čas spousty japonských rodin s dětmi, nebo anglických důchodkyň. Mají tu pro ně i speciální restaurace. Nezavidíme a jdeme se také najíst. Dáváme si studené konzervy / došel plyn / prostřené na kapotě auta a utěšujeme se, že už tak moc neprší.

Po prohlídce Vaduzu a jeho obchodů se ocitáme opět v Rakousku a po pěkné dálnici frčíme na Innsbruck, Salzburg, Linz...

No a to už se blížíme k socialistickému Československu, které nás vítá psy, samopaly, ostnatým drátem a obrovskou zavorou.

Jsme tak trochu smutní, ale říkáme si : " Tak zas někdy příště "

PS : Vzhledem k událostem jsme nuceni sdělit, že tento "článek" byl psán před 17. listopadem 1989.

FANSKÉ HORY

Tádžikistán - srpen 1989

(P.Šťastný)

"Tak už se škrábu strání plnou kamení" - text této písničky se mi vybavil snad stokrát, protože Fanky jsou jedno velké suťovisko. Naštěstí v tomhle případě neplatí známé a poslední době často používané "bude hůř" atak po dlouhém trápení v suti přijde sníh a led a tam už je dobře až na vrchol, pokud se člověk nepotká s nějakým zbloudilým balvanem.

Ale teď od začátku. Nadějně kontakty z loňské sezony slibující návštěvu kterékoli pohoří "veliké země" totálně zkrachovaly. Shodou okolností jsem se potkal na Moskvinu s kolegou našeho "kamaráda" z Charkova a ti tvrdili, že se s ním už půl roku neviděli. Vzhledem k jeho povaze dobrodruha může být kdekoliv mezi nebem a zemí a těžkým žalářem. No a když už jsem se začínal těšit na dovolenou v Tatrách, zazvonil telefon, pak ještě několikrát a za 14 dní už jsme s Pepou seděli v letadle směr Dušanbe.

Fanské hory, domorodým názvem Gisarský hřeben, se táhne severozápadně od Dušanbe. Mají 11 vrcholů nad 5 000m. z nichž nejvyšší je Čimtarga 5 487m. Vzhledem k zeměpisné poloze (vnitrozemí a stejná rovnoběžka jako špička Itálie) je ve Fankách poměrně sucho a teplo. Se sněhem jsme se potkali až ve výšce 3 500m u Mutných jezer (podle nejčastějších návštěvníků též zvaných Česká jezera). V jejich bezprostředním okolí jsou 4 pětitisícovky, pátá asi dva dny cesty a taky jediná kompaktní skalní stěna, kterou jsme potkali - jihozápadní stěna Zámku. Většina skalních stěn je ale dost rozlámaných a silně objektivně nebezpečných. To potvrzuje i počet smrtelných úrazů - letos jen od začátku srpna 20. Ale jinak je tam krásně, tedy z pohledu středoevropana. Pro domorodce je každý déšť mezi květnem a říjnem extrémní výkyv. My jsme takový výkyv zažili jen dvě odpoledne, ale bylo to pořád příjemnější než přehánka v Tatrách. Čimtarga měla čepici z mraků každý den, ale až tak po třetí hodině odpoledne. Co se tam dělo, nevím, ale dopoledne tam bylo nádherně. To se nedá popsat, to se musí zažít. Prostě chrochtačka.

No a co jsme dělali my? Nejdříve třídní pochod, od jezera Iskander - Kul přes průsmyk Kaznok k Mutným jezerům, kde jsme se utábořili a odtud vyráželi na okolní vrcholy.

1.srpna Zmije 4 100m - tam jsme se podívali ještě při přechodu průsmyku Kaznok, odtud je vrchol snadno přístupný.

3.srpna Mirali 5 170m - ledopádem Mirali (údajně 4B), který je kromě dvou míst (zúžení asi ve třetině ledopádu s nepříjemnou trhlinou a asi 8m ledový práh v horní části) poměrně schůdný. Odpoledne hrozí pád kamení a odtávajícího ledu, ale dá se mu vyhnout. Cesta i se sestupem nám trvala necelých 13 h.

5.srpna Zámok 5 070m - Pajchamber 4 968m - ledopádem na vrcholové plato a po pěšině s odporným traverzem na vrchol. Sestup do sedla a zase nahoru na Pajchamber. Ten jsme původně neměli v plánu, ale vynechat ho, to prostě nešlo. Ostrý hřeben na jednu stranu víc než kilometrová kolmá stěna a na druhou firnový svah, přecházející v plato. 11 hodin.

12.srpna Energia 5 105m - do sedla Čimtargy po suti a odtud asi 2 hodiny na vrchol trochu nepříjemným zaledněným hřebenem. A tady jsme měli trochu smůlu. Na vrcholu se zkazilo počasí, takže jsme přišli o kvalitní vrcholový snímek a v sedle nám zatím ty mrchy havrani seřrali všechny rozinky. Následovala noc v sedle Čimtargy.

14.srpna Čimtarga 5 487m - po noclehu v sedle Mirali, kam jsme se dostali přes dolinu Velkého Alla vyrážíme ráno na Čimtargu. Cesta je dobrá. Potkáváme několik zajímavých skalních ledovcových útvarů. Jdeme volně, jistíme se jen jednu délku. Není těžká, ale et slušně rozlámaná a exponovaná. A za ní už problémy končí. Aklimatizaci máme dobrou, a tak nám nic nebrání a ve 12 hodin stojíme na vrcholu. Panky jako na dlani. Paráda. Chvíli si to vychutnáváme, pak nějaký vrcholový kámen, foto, a zase sestup. V sedle balíme stan a pokračujeme až k Aluadinkám. Tady potkáváme partu Pražáků, s kterými se už dobře známe, sedíme u táboráku a je nám fajn. Ráno se loučíme a vracíme se do Dušanbe.

Díky Pepovým známostem se přání podívat se na Pamír stalo skutečností, a 18.srpna jsme přistáli na Moskvínu. Další jsme na varování, že na Pamíru je hrozné počasí, metry sněhu, laviny a tak jsme vyrazili jen se stanem a spacákama a za dva dny jsme byli zase zpátky. S tím počasím to zas nebylo tak hrozné a tak kdo ví, kdyby jsme si vzali všechnen materiál...?

SPLNĚNÝ SEN

(T.Flanderka)

"Kdo si věří předem, je buď profík, nebo cvok" (K.Diemberger)

Kdyby mi někdo před rokem řekl, že v létě pojedu do Dolomit, asi bych se mu vysmál a považoval ho za blázna. Osud tomu tak chtěl a já koncem července seděl v autě, směr Itálie. Já, který v životě nevylez jedinou cestu v Tatrách....Tomu, ale předcházelo několik infarktových situací s našimi byrokratickými úřady.

Naším cílem byl Kaiser a Dolomiti. Jelo nás šest ve třech autech, tedy dost pohodlí. Já s Láďou (dále Ťuk) jsme ale doufali, že se dostanem i do Arca. Z hrůzou v Berouně zjišťujeme, že nám chybí průvodce právě na Arco! Už se nevracíme...

Naším prvním cílem je Mnichov, kde navštěvujeme přátele, díky kterým kluci vycestovali. Zůstáváme do rána apak hurá směr Kaiser. Serpentýny nás dovedou až do horského střediska Elmau. Nad námi se mají tyčit do výšky stěny, ale díky "mlíku" nevidíme vůbec nic. Zůstáváme dva dny, ale počasí se neumoudřilo, padá rozhodnutí odjet do Itálie. Cestou zastavujeme v Innsbrucku, kde potkáváme J.Rakoncaje. Neustále nás provází mlha. Uspěšně najíždíme na starou silnici, čímž se vyhýbáme poplatkům a naopak můžeme pozorovat křehkou stavbu dálnice, která vede vlastně neustále po pilířích s minimálním zásehem do přírody... V oblasti Palla jsme pozdě v noci, uleháme na louku spasenou místním dobytkem. Ráno nás vítá Cima di Palla v celé své mohutnosti a kráse. Z hrůzou pozorujeme jak pomalu mizí v mlze. Vyrážíme na obhlídku cest. Ivan pod Cimou vybaluje průvodce, chce vylézt na vedlejší Vezzanu. Čte nám popis cesty: "středem stěny cikcak k vrcholu". Nevím jestli to je k smíchu nebo k pláči! Navíc se nám nelíbí ani materiál, je to spíš suťovisko než pevná skála. Scházíme zpátky, kluci jsou rozhodnutí cestu prostoupit, my ne. V sedle Passo Rolle, kde táboříme, nacházíme starý lom, plný vynejtovaných cest. To je něco pro nás! Stařeštinové se nám vysmívají, ale my jsme spokojeni. Kluci jdou ráno na Vezzanu, my do lomu. Ťuk "dává" první cestu, já druhou, střídáme se. Mě se zalíbila plotna o kus dál. Hned první krok je z těžších, cvakám nýt a padám. Tak to jde u každého nýtu - 4x. Ťuk leze s horním a padá až nahoře. Dávám druhou pokus, padám 2x, ale cejtím, že to půjde. Vybírám Ťukovi expresky, obouvá nový boty a daří se

mu RP přelez. Chvilí odpočívám a zkouším poslední pokus. Podá-
řilo se mi přelízt všechna těžká místa, ale když už jsem v dob-
rým vyklouzla mi z chytu zpocená ruka! Ťuk mě spouští na "No hand
rest" a dávám to aspoň RK. Sňhodujem se na kvalifikaci - VIIIc/IXa.

O kus dál nacházíme krásný plotny 200-300m vysoký. Obchází-
me je, občas jsou vidět nýty... Nastupujem do cesty, která je ozna-
čena červenými puntíky. Prohrávám stříhání, první délka je na mě.
Ověněn čokama, s báglem na zádech vytahuju první délku. Puntíky
se nám za chvíli ztratí z očí a tak si cestu vybíráme podle sebe.
Občas zmizí i spásné fichtle, nakonec jsme nahoře. Bylo z toho
7 délek. Na jednu nám nestačilo lano a tak i druholezec stoupal
s prvolezcem...

Kluci se ze stěny nevrátili. Máme o ně trochu strach. Utě-
šuje nás skutečnost, že to jsou zkušené stařešinové. Možná sestou-
pili do San Martina. Ráno tam sjíždíme, ale nikde nejsou. Objevují
se až večír - museli bivakovat ve stěně... Bohužel i nadále nás
provází mlha. Címu Madonu a Sass Maor zahlížíme jen v obrysech na
pár vteřin. Brzy ráno se balíme a odjíždíme s Pajdou a Matesem do
Arca. Ivan s Náčelníkem zůstávají.

Je to jako ve zlým snu, v Arcu příí! Naštěstí se během hodiny
počasí mění k nepoznání. Ťuk se hned žene do první cesty, kterou jsme
uviděli. Vybojoval 4 nýty, ale další tři už získává technikou "A6".
Asi to nebude z nejlehčích! Mě se daří jen ke druhému nýtu...
(později zjišťujeme, že se jednalo o superfinálovou cestu ze Sport
Roccia 86, klasifikace 10b-c)! Bylo nám divný, že na ní nikdo ne-
leze. V Arcu pobýváme týden. Potkáváme tu spostu Čechů a Slováků
Všichni utekli z hor kvůli špatnému počasí. Provází nás krásný po-
časí, lezení je nádherný, škoda jen masy lidí. Leze se buď brzo
ráno nebo až pozdě odpoledne. V poledne jsou docela slušný vedra.
Při výstupu na 300m vysoký Monte Colodri padá 20 m pod vrcholem
Ťukovi týden stará Sportiva! Tiše úpí... Při návratu ji marně hle-
dáme, znovu lezeme dvě délky-nic. Naštěstí ji večír přinášejí
Hradečáci, kteří lezli za náma a našli ji v keři. Dostávají jednu
"Plzeň".

Necháváme se zlákat krásným počasím a přejíždíme zpátky do
Kaisru. Přijíždíme večír, ráno za solidního počasí vyrážíme do stěn.
Jelikož jsme tu poprvé necháváme si od kluků poradit cestu. (už tu
jednou byli). Doporučují nám hranu na Karlspitz. Po menších potí-
žích do ní nastupujem. Lezení není těžký, spíš máme strach z orien-

tace. Vedle nás lezou dva Němci. Slyším Ťuka "zruš". Pro jistotu se ho, jako vždycky ptám ještě jednou. "Jo" ozývá se zhora. Čekám až dobere zbytek lana. Nic se neděje, jen lano pomalu stoupá nahoru. Najednou řve "zruš". V té chvíli mi moc dobře nebylo, spíš mi bylo hodně blbě. Když jsme pak dolezl délku k němu a viděl na čem byl jistěnej, běhal mi mráz po zádech...Chvíli na sebe čumíme, pak smích. Máme asi víc štěstí než rozumu. Kdo to řval nevím, Ťuk se dušoval, že on to nebyl, možná Němci vedle nás nebo někdo dole. Stáli jsme nahoře, nepociťovali jsme nic zvláštního. Cesta se nám moc nelíbila a tak jsme koukali být co nejdřív dole. Byla to moje první cesta v horách a zatím poslední, protože se druhý den zase zatáhlo, začalo poprchávat. Zbalili jsme si věci a už se těšili domů na náš hřejivej písek...

RŮZNÉ

V březnu končí platnost výkonnostních tříd. Členové, kteří si chtějí výk. třídu obnovit nebo zvýšit, odevzdají do 15.4.90 metodikovi oddílu průkaz horolezce a seznam požadovaných výstupů.

Plán činnosti na rok 1990 bude upřesněn až po vyjasnění našeho vztahu k TJ resp. ČSTV. Horolezecký svaz totiž počítá s vystoupením z celostátní tělovýchovné organizace a proto nevíme kdo nás bude letos finančně dotovat.

Oddílové schůze jsou i nadále každý první čtvrtek v měsíci od 20 hodin na Výšince.

Vydáno pouze pro vnitřní potřebu HO Turnov.